

JĀ• A ON - JAK NA TO?

Sobota, 05 duben 2008

Když u je tu nakousna ne-rovnoprávnost, neodpustím si, jak mi hýbou lu•í striktně rozdělené reklamy (na práci prášky, omáčky z pytlíku, čistění oken a skvrn...) vždy jen směřované ženami ženám. Chlap tam leda klepá psovi rádlo, které mu ale nakonec stejně sní (asi je singl). Těžko se nám to pak v hlavě přehoupne k rovnoprávnosti, kdy jsme denně masírováni reklamou, kterou vymýšlel chlap.

A na rovinu, chlap nemá potěbu to měnit. Jemu to tak vyhovuje. Když měl ex-přítel roztržené kalhoty, do měly, pro mě mu to nezáleželo. Tak mě s tím věšiční (větně jeho neschopnosti) otrávil, že jsem ho nechal plavat. S momentálním přímětem zatím „astěji“ bydlíme u nich. Ale když je tam „urbes“ a jeho hromada neumytého n, pozve-li návštěvu - je to „m“ bordel a těžko prosadím, že je ve skutečnosti „náš“ (tedy vlastně „jeho“). Mytí nádobí ho životně nebaví a pračku obchází uctivým obloukem s tím, že to neumí. (Přikurtovat ho k ní, abych ho to naučil, se mi nepodařilo.) Dále jsme „asto“ v sobě kvůli tomu, že když on spravuje auto (což je jeho vášeň respektuji) a já stejně sedím doma, tak bych mu přeci měla uvařit... Co bych tam také jinak chtěla dělat. Moje „nechce mi“ nepovažuje za odpověď. Nicméně stále peru jen svoje, vařím kdy se mi chce a co se mi chce (taky jsem vegou;) a jen to plesnivé nádobí udělám, protože pak nemám z jeho jíst ani já. Na oplátku tak jednou za měsíc vyluxuje. Ale zase se o mě stará (i vařím) když jsem nemocná, věde mě vozí a vyzvedává, dokáže si „as“ podle mě, plánuje nám výlety, kupuje mi drobné pozornosti a prostě se s ním nenudím a je mi s ním tak nějak lidsky dobře. Má mě rád a já jeho. Jen s tím jeho ne-hospodykováním si nevím rady. Jestli si jednou upleteme dítě, asi se z toho doma zcvoknu. (Jen pro info, jsme spolu 2,5 roku, mě je 29 let).

Jestli víte někdo radu jak na něj, nepohrdnu. Vyzkoušet se má věchno :)))

Lenka*